Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►B ΟΔΗΓΊΑ 2005/35/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΎ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΊΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΊΟΥ

της 7ης Σεπτεμβρίου 2005

σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις

►C2 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) ◄

(ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 11)

Διορθώνεται από:

►C1 Διορθωτικό, ΕΕ L 033 της 4.2.2006, σ. 87 (35/2005)

►C2 Διορθωτικό, ΕΕ L 105 της 13.4.2006, σ. 65 (35/2005)

▼B

ΟΔΗΓΊΑ 2005/35/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΎ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΊΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΊΟΥ

της 7ης Σεπτεμβρίου 2005

σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις

►C2 (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) ◄

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 80 παράγραφος 2,

έχοντας υπόψη την πρόταση της Επιτροπής,

έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ([1]),

Αφού ζήτησε τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης ([2]),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η πολιτική της Κοινότητας στον τομέα της ναυτικής ασφάλειας επιδιώκει να διασφαλίσει υψηλό επίπεδο ασφάλειας και προστασίας του περιβάλλοντος, βασίζεται δε στην παραδοχή ότι όλα τα μέρη που συμμετέχουν στη θαλάσσια μεταφορά εμπορευμάτων έχουν την ευθύνη να διασφαλίζουν τη συμμόρφωση των πλοίων που χρησιμοποιούνται στα κοινοτικά ύδατα προς τους ισχύοντες κανόνες και πρότυπα.

(2) Τα ουσιώδη πρότυπα για τις απορρίψεις ρυπογόνων ουσιών από τα πλοία σε όλα τα κράτη μέλη βασίζονται στη σύμβαση Marpol 73/78. Ωστόσο, πάρα πολλά πλοία που διαπλέουν τα κοινοτικά ύδατα αγνοούν καθημερινά τους κανόνες αυτούς χωρίς να λαμβάνονται διορθωτικά μέτρα.

(3) Η εφαρμογή της σύμβασης Marpol 73/78 παρουσιάζει αποκλίσεις μεταξύ των κρατών μελών και, κατά συνέπεια, καθίσταται αναγκαία η εναρμόνιση της εφαρμογής της σε κοινοτικό επίπεδο. Ειδικότερα, η πρακτική των κρατών μελών διαφέρει σημαντικά όσον αφορά την επιβολή κυρώσεων για απορρίψεις ρυπογόνων ουσιών από τα πλοία.

(4) Τα μέτρα αποτρεπτικού χαρακτήρα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της πολιτικής της Κοινότητας για τη ναυτική ασφάλεια, δεδομένου ότι συνδέουν την ευθύνη καθενός από τα μέρη που συμμετέχουν στη θαλάσσια μεταφορά ρυπογόνων εμπορευμάτων και την επιβολή κυρώσεων σε αυτά· για να επιτευχθεί συνεπώς αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος απαιτούνται αποτελεσματικές, αποτρεπτικές και αναλογικές κυρώσεις.

(5) Προς τούτο, αποκτά ουσιώδη σημασία η προσέγγιση, με τα κατάλληλα νομικά μέσα, των ισχυουσών νομικών διατάξεων, ιδίως όσον αφορά τον ακριβή ορισμό της εκάστοτε παράβασης, τις περιπτώσεις απαλλαγής και τους ελάχιστους κανόνες για τις ποινές, καθώς και την αστική ευθύνη και τη δικαιοδοσία.

(6) Την παρούσα οδηγία συμπληρώνουν λεπτομερείς κανόνες για τα ποινικά αδικήματα και τις κυρώσεις καθώς και άλλες διατάξεις που περιλαμβάνονται στην απόφαση πλαίσιο του Συμβουλίου

([1]) ΕΕ C 220, 16.9.2003, σ. 72.

([2]) Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13 Ιανουαρίου 2004 (ΕΕ C 92 Ε της 21.4.2004, σ. 77), κοινή θέση του Συμβουλίου της 7 Οκτωβρίου 2004 (ΕΕ C 25 Ε της 1.2.2005, σ. 29), θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23 Φεβρουαρίου 2005 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην ΕΕ) και απόφαση του Συμβουλίου της 12 Ιουλίου 2005.

▼B

2005/667/ΔΕΥ, της 12 Ιουλίου 2005, προκειμένου να ενισχυθεί το ποινικό νομοθετικό πλαίσιο για την επιβολή του νόμου κατά της ρύπανσης από τα πλοία ([1]).

(7) Ούτε το διεθνές καθεστώς για την αστική ευθύνη και αποζημίωση λόγω ρύπανσης από πετρέλαιο ούτε το καθεστώς που αφορά τη ρύπανση από άλλες επικίνδυνες ή επιβλαβείς ουσίες παράγουν επαρκώς αποτρεπτικά αποτελέσματα ώστε να αποθαρρύνουν τα μέρη τα οποία συμμετέχουν στη θαλάσσια μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων από πρακτικές που δεν ανταποκρίνονται στα ισχύοντα πρότυπα· τα απαιτούμενα αποτρεπτικά αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν μόνο με τη θέσπιση κυρώσεων που θα επιβάλλονται σε όποιον προξενεί θαλάσσια ρύπανση ή συνεργεί στην πρόκλησή της. Κυρώσεις θα πρέπει να επιβάλλονται όχι μόνο στον πλοιοκτήτη ή τον πλοίαρχο, αλλά και στον κύριο του φορτίου, τον νηογνώμονα ή κάθε άλλο ενδιαφερόμενο πρόσωπο.

(8) Οι απορρίψεις ρυπογόνων ουσιών από πλοία θα πρέπει να θεωρούνται παραβάσεις εφόσον διαπράττονται με δόλο, από αμέλεια ή βαρεία αμέλεια. Οι παραβάσεις αυτές θεωρούνται ποινικά αδικήματα κατά και υπό τις περιστάσεις που προβλέπονται με την απόφαση πλαίσιο 2005/667/ΔΕΥ που συμπληρώνει την παρούσα οδηγία.

(9) Οι κυρώσεις για απορρίψεις ρυπογόνων ουσιών από πλοία δεν συνδέονται με την αστική ευθύνη των οικείων μερών και, κατά συνέπεια, δεν υπόκεινται σε κανόνες σχετικούς με τον περιορισμό ή τη μετακύλιση της αστικής ευθύνης, ούτε περιορίζουν την αποτελεσματική αποζημίωση των θυμάτων περιστατικών ρύπανσης.

(10) Απαιτείται περαιτέρω αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών ώστε να εξασφαλισθεί ο έγκαιρος εντοπισμός των απορρίψεων ρυπογόνων ουσιών από πλοία και ο προσδιορισμός των παραβατών. Για τον λόγο αυτό, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια στη Θάλασσα που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1406/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27 Ιουνίου 2002, ([2]) έχει να διαδραματίσει ζωτικό ρόλο, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, για την ανάπτυξη τεχνικών λύσεων και την παροχή τεχνικής συνδρομής σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας καθώς και για την παροχή βοήθειας στην Επιτροπή κατά την επιτέλεση οποιουδήποτε καθήκοντος της ανατίθεται για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

(11) Προκειμένου να αποτρέπεται και να καταπολεμάται καλύτερα η ρύπανση από τα πλοία, θα πρέπει να δημιουργηθούν συνεργίες μεταξύ των αρμοδίων για την επιβολή του νόμου αρχών, όπως οι εθνικές υπηρεσίες ακτοφυλακής. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θα πρέπει να διεξαγάγει μελέτη σκοπιμότητας σχετικά με τη θέσπιση ευρωπαϊκής ακτοφυλακής επιφορτισμένης ειδικά με την πρόληψη της ρύπανσης και την αντιμετώπισή της, ορίζοντας σαφώς το κόστος και τις ωφέλειες. Την μελέτη αυτή θα πρέπει, αν κριθεί ενδεδειγμένο, να ακολουθήσει πρόταση για τη θέσπιση ευρωπαϊκής ακτοφυλακής.

(12) Εφόσον υπάρχουν σαφείς αντικειμενικές αποδείξεις απόρριψης που προξενούν σημαντική ζημία ή συνιστούν απειλή σημαντικής ζημίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν το ζήτημα στις αρμόδιες αρχές τους για να κινήσουν τη διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 220 της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 1982 για το Δίκαιο της Θάλασσας.

(13) Η επιβολή της εφαρμογής της οδηγίας 2000/59/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27 Νοεμβρίου 2000, σχετικά με τις λιμενικές εγκαταστάσεις παραλαβής

([1]) Βλέπε σελίδα 164 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.
([2]) ΕΕ L 208 της 5.8.2002, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 724/2004 (ΕΕ L 129 της 29.4.2004, σ. 1).

▼B

αποβλήτων πλοίου και καταλοίπων φορτίου ([1]) αποτελεί, μαζί με την παρούσα οδηγία, ζωτικό μέσο στη δέσμη μέτρων για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία.

(14) Τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπιστούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28 Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([2]).

(15) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, ήτοι η ενσωμάτωση στο κοινοτικό δίκαιο των διεθνών προτύπων περί της ρύπανσης από τα πλοία και η θέσπιση κυρώσεων, στις οποίες περιλαμβάνονται ποινικές ή διοικητικές κυρώσεις, για παραβιάσεις των προτύπων αυτών προκειμένου να επιτευχθεί υψηλού επιπέδου ασφάλεια και προστασία του περιβάλλοντος στις θαλάσσιες μεταφορές, δεν μπορεί να επιτευχθεί ικανοποιητικά από τα κράτη μέλη και μπορεί συνεπώς να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ιδίου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(16) Η παρούσα οδηγία συνάδει πλήρως με τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε κάθε πρόσωπο για το οποίο υπάρχουν υποψίες ότι διέπραξε παράβαση πρέπει να εξασφαλίζεται δίκαιη και αμερόληπτη ακρόαση, οι δε κυρώσεις πρέπει να είναι αναλογικές,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Σκοπός

1. Σκοπός της παρούσας οδηγίας είναι να ενσωματωθούν τα διεθνή πρότυπα για τη ρύπανση από τα πλοία στην κοινοτική νομοθεσία και να διασφαλισθεί ότι επιβάλλονται οι ενδεδειγμένες κυρώσεις στα πρόσωπα που ευθύνονται για απορρίψεις, όπως ορίζει το άρθρο 8, ώστε να βελτιωθεί η ναυτική ασφάλεια και να ενισχυθεί η προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος από τη ρύπανση από τα πλοία.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να λαμβάνουν αυστηρότερα μέτρα κατά της ρύπανσης από τα πλοία σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας:

1. ως «Marpol 73/78» νοούνται η διεθνής σύμβαση του 1973 για την πρόληψη της ρύπανσης από πλοία και το πρωτόκολλό της του 1978, στην ενημερωμένη της έκδοση,

2. ως «ρυπογόνες ουσίες» νοούνται οι ουσίες που ορίζονται στα παραρτήματα I (πετρέλαιο) και II (επιβλαβείς υγρές ουσίες που μεταφέρονται χύδην) της Marpol 73/78,

3. ως «απόρριψη» νοείται κάθε έκλυση από πλοίο, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 της Marpol 73/78,

4. ως «πλοίο» νοείται το ποντοπόρο σκάφος, ανεξαρτήτως σημαίας, οποιουδήποτε τύπου, το οποίο λειτουργεί εντός του θαλασσίου περιβάλλοντος, περιλαμβανομένων των υδροπτερύγων, των αερόστρωμνων σκαφών, των καταδυτικών σκαφών και των πλωτών ναυπηγημάτων.

([1]) ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 81· οδηγία όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 2002/84/ΕΚ (ΕΕ L 324 της 29.11.2002, σ. 53).
([2]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

▼B

Άρθρο 3

Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο, σε απορρίψεις ρυπογόνων ουσιών:

α) στα εσωτερικά ύδατα κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένων των λιμένων, κατά τον βαθμό που εφαρμόζεται το καθεστώς Marpol·

β) στα χωρικά ύδατα κράτους μέλους·

γ) στα στενά που χρησιμοποιούνται για τη διεθνή ναυσιπλοΐα και υπόκεινται στο καθεστώς του πλου διέλευσης, όπως ορίζεται από το μέρος III τμήμα 2 της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών του 1982 για το Δίκαιο της Θάλασσας, εφόσον τα στενά αυτά τελούν υπό τη δικαιοδοσία κράτους μέλους·

δ) στην αποκλειστική οικονομική ζώνη ή σε αντίστοιχη ζώνη κράτους μέλους, που έχει καθορισθεί σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και

ε) στην ανοικτή θάλασσα.

2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται σε απορρίψεις ρυπογόνων ουσιών από οποιοδήποτε πλοίο, ανεξαρτήτως σημαίας, με εξαίρεση τα πολεμικά πλοία, τα βοηθητικά πλοία του πολεμικού ναυτικού, ή άλλα πλοία κρατικής ιδιοκτησίας ή κρατικής εκμετάλλευσης, τα οποία χρησιμοποιούνται, προσωρινώς, μόνο για κρατικούς και μη εμπορικούς σκοπούς.

Άρθρο 4

Παραβάσεις

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι απορρίψεις ρυπογόνων ουσιών από πλοία σε οποιαδήποτε από τις περιοχές που αναφέρει το άρθρο 3 παράγραφος 1, θεωρούνται παραβάσεις, εφόσον διαπράττονται με δόλο, από αμέλεια ή βαρεία αμέλεια. Οι παραβάσεις αυτές θεωρούνται ποινικά αδικήματα από την απόφαση πλαίσιο 2005/.../ΔΕΥ που συμπληρώνει την παρούσα οδηγία και υπό τις περιστάσεις που προβλέπονται σε αυτή.

Άρθρο 5

Εξαιρέσεις

1. Η απόρριψη ρυπογόνων ουσιών σε οποιαδήποτε από τις περιοχές του άρθρου 3 παράγραφος 1, δεν θεωρείται παράβαση εφόσον πληροί τους όρους των κανονισμών 9, 10, 11, στοιχεία α) ή γ), του παραρτήματος I, ή των κανονισμών 5, 6, στοιχεία α) ή γ), του παραρτήματος II της Marpol 73/78.

2. Η απόρριψη ρυπογόνων ουσιών στις περιοχές του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε), δεν αντιμετωπίζεται ως παράβαση για τον πλοιοκτήτη, τον πλοίαρχο ή το πλήρωμα, όταν αυτό ενεργεί υπό την ευθύνη του πλοιάρχου, εφόσον πληροί τους όρους του κανονισμού 11 στοιχείο β) του παραρτήματος I, ή του κανονισμού 6 στοιχείο β) του παραρτήματος II της Marpol 73/78.

Άρθρο 6

Μέτρα εφαρμογής που αφορούν πλοία ελλιμενισμένα σε κράτος μέλος

1. Εάν παρατυπίες ή πληροφορίες γεννούν υπόνοιες ότι πλοίο το οποίο ευρίσκεται εκουσίως σε λιμένα ή υπεράκτιο τερματικό σταθμό κράτους μέλους προέβη ή προβαίνει σε απόρριψη ρυπογόνων ουσιών σε οποιαδήποτε από τις περιοχές του άρθρου 3 παράγραφος 1, το εν λόγω κράτος μέλος μεριμνά να διενεργηθεί, σύμφωνα με το εθνικό του δίκαιο, η ενδεδειγμένη επιθεώρηση, λαμβάνοντας υπόψη τις σχετικές κατευθυντήριες γραμμές που έχει εγκρίνει ο Διεθνής Ναυτιλιακός Οργανισμός (ΔΝΟ).

▼B

2. Εφόσον από την επιθεώρηση της παραγράφου 1 αποκαλυφθούν γεγονότα τα οποία θα μπορούσαν να υποδεικνύουν την ύπαρξη παράβασης κατά την έννοια του άρθρου 4, ενημερώνονται οι αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους μέλους και του κράτους της σημαίας.

Άρθρο 7

Μέτρα εφαρμογής από παράκτια κράτη ως προς διερχόμενα πλοία

1. Εάν εικάζεται απόρριψη ρυπογόνων ουσιών στις περιοχές του άρθρου 3 παράγραφος 1, στοιχεία β), γ), δ) ή ε), το δε ύποπτο για την απόρριψη πλοίο δεν καταπλεύσει σε λιμένα του κράτους μέλους το οποίο διαθέτει τις πληροφορίες σχετικά με την εικαζόμενη απόρριψη, εφαρμόζονται τα ακόλουθα:

α) εάν ο επόμενος λιμένας προσεγγίσεως του πλοίου βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, τα οικεία κράτη μέλη συνεργάζονται στενά κατά την επιθεώρηση που προβλέπει το άρθρο 6, παράγραφος 1, και κατά τη λήψη απόφασης περί των ενδεδειγμένων μέτρων που αφορούν κάθε απόρριψη αυτού του είδους·

β) εάν ο επόμενος λιμένας προσεγγίσεως του πλοίου βρίσκεται σε κράτος εκτός της Κοινότητας, το κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε να εξασφαλίσει την ενημέρωση του επόμενου λιμένα προσεγγίσεως του πλοίου σχετικά με την εικαζόμενη απόρριψη, ζητεί δε από το κράτος του επόμενου λιμένα προσεγγίσεως να λάβει τα ενδεδειγμένα μέτρα που αφορούν κάθε απόρριψη του είδους αυτού.

2. Εφόσον υπάρχουν σαφή αντικειμενικά αποδεικτικά στοιχεία ότι πλοίο το οποίο πλέει στις περιοχές του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχεία β) ή δ), διέπραξε στην περιοχή του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ), παράβαση με αποτέλεσμα απόρριψη που προκαλεί σημαντική ζημία ή συνιστά απειλή σημαντικής ζημίας για τις ακτές ή άλλα σχετικά συμφέροντα του οικείου κράτους μέλους, ή για οποιουσδήποτε πόρους των περιοχών του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχεία β) ή δ), το εν λόγω κράτος, υπό την επιφύλαξη του τμήματος 7 του μέρους XII της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, του 1982 και εφόσον το δικαιολογούν τα αποδεικτικά στοιχεία, υποβάλλει το ζήτημα στις αρμόδιες αρχές του προκειμένου να κινήσουν διαδικασία, περιλαμβανομένης της κράτησης του πλοίου, σύμφωνα με την εθνική του νομοθεσία.

3. Σε κάθε περίπτωση ενημερώνονται οι αρχές του κράτους της σημαίας.

Άρθρο 8

Κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσουν ότι οι παραβάσεις κατά το άρθρο 4 επισύρουν αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές κυρώσεις, στις οποίες είναι δυνατόν να περιλαμβάνονται ποινικές ή διοικητικές κυρώσεις.

2. Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι κυρώσεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται σε οποιονδήποτε υπαίτιο παράβασης κατά το άρθρο 4.

Άρθρο 9

Συμμόρφωση προς το διεθνές δίκαιο

Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας χωρίς τυπικές ή ουσιαστικές διακρίσεις κατά των αλλοδαπών πλοίων και σύμφωνα με το εφαρμοστέο διεθνές δίκαιο, συμπεριλαμβανομένου του τμήματος 7 του μέρους XII της σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, του 1982, ενημερώνουν δε πάραυτα το κράτος σημαίας του πλοίου και οποιοδήποτε άλλο ενδιαφερόμενο κράτος για τα μέτρα που λαμβάνουν βάσει της παρούσας οδηγίας.

▼B

Άρθρο 10

Συνοδευτικά μέτρα

1. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εργάζονται από κοινού, εφόσον απαιτείται, σε στενή συνεργασία με τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια στη Θάλασσα και λαμβάνοντας υπόψη το πρόγραμμα δράσης για την αντιμετώπιση της ακούσιας ή εκούσιας θαλάσσιας ρύπανσης που θεσπίσθηκε με την απόφαση αριθ. 2850/2000/ΕΚ ([1]) και, ενδεχομένως, την εφαρμογή της οδηγίας 2000/59/ΕΚ, ώστε:

α) να αναπτύξουν τα αναγκαία συστήματα πληροφοριών που απαιτούνται για την αποτελεσματική εφαρμογή της παρούσας οδηγίας·

β) να θεσπίσουν κοινές πρακτικές και κατευθυντήριες γραμμές χρησιμοποιώντας ως βάση εκείνες που ισχύουν σε διεθνές επίπεδο, με στόχους ιδίως:

— την παρακολούθηση και την έγκαιρη αναγνώριση των πλοίων που προβαίνουν σε απορρίψεις ρυπογόνων ουσιών κατά παράβαση της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης, όταν κρίνεται αναγκαίο, της εγκατάστασης εξοπλισμού παρακολούθησης στα πλοία,

— την εφαρμογή αξιόπιστων μεθόδων ανίχνευσης που να επιτρέπουν τη σύνδεση ρυπογόνων ουσιών που εντοπίσθηκαν στη θάλασσα με δεδομένο πλοίο, και

— την αποτελεσματική επιβολή της παρούσας οδηγίας.

2. Σύμφωνα με τα καθήκοντά του όπως καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1406/2002, ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την Ασφάλεια στη Θάλασσα:

α) συνεργάζεται με τα κράτη μέλη στην ανάπτυξη τεχνικών λύσεων και στην παροχή τεχνικής συνδρομής όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, σε δράσεις όπως η ανίχνευση απορρίψεων με δορυφορική παρακολούθηση και εποπτεία·

β) επικουρεί την Επιτροπή στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, και μέσω, εάν κρίνεται ενδεδειγμένο, επισκέψεων στα κράτη μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1406/2002.

Άρθρο 11

Μελέτη σκοπιμότητας

Η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, πριν από τα τέλη του 2006, μελέτη σκοπιμότητας σχετικά με τη θέσπιση ευρωπαϊκής ακτοφυλακής επιφορτισμένης ειδικά με την πρόληψη της ρύπανσης και την αντιμετώπισή της, ορίζοντας σαφώς το κόστος και τις ωφέλειες.

Άρθρο 12

Εκθέσεις

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν ανά τριετία στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας από τις αρμόδιες αρχές. Βάσει των εκθέσεων αυτών, η Επιτροπή υποβάλλει κοινοτική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Στην εν λόγω έκθεση η Επιτροπή αξιολογεί, μεταξύ άλλων, τη σκοπιμότητα της επέκτασης του πεδίου εφαρμογής ή της αναθεώρησης της παρούσας οδηγίας. Εκτίθεται επίσης η εξέλιξη στη συναφή νομολογία των κρατών μελών και εξετάζεται το ενδεχόμενο δημιουργίας δημόσιας βάσης δεδομένων η οποία θα εμπεριέχει τη συναφή αυτή νομολογία.

([1]) Απόφαση αριθ. 2850/2000/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20 Δεκεμβρίου 2000, για τη θέσπιση κοινοτικού πλαισίου συνεργασίας στον τομέα της ακούσιας ή εκούσιας θαλάσσιας ρύπανσης (ΕΕ L 332 της 28.12.2000, σ. 1)· απόφαση όπως τροποποιήθηκε από την απόφαση αριθ. 787/2004/ΕΚ (ΕΕ L 138 της 30.4.2004, σ. 12).

▼B

Άρθρο 13

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την Επιτροπή Ασφάλειας της Ναυτιλίας και Πρόληψης της Ρύπανσης από τα Πλοία (COSS), η οποία έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2099/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5 Νοεμβρίου 2002 ([1]).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στο παρόν άρθρο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 8 της ιδίας.

Η προθεσμία που ορίζεται στο άρθρο 5, παράγραφος 6, της απόφασης 1999/468/ΕΚ είναι ένας μήνας.

Άρθρο 14

Παροχή πληροφοριών

Η Επιτροπή ενημερώνει τακτικά την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 4 της απόφασης αριθ. 2850/2000/ΕΚ σχετικά με τα προτεινόμενα μέτρα ή με άλλες σχετικές ενέργειες που αναλαμβάνονται σε περίπτωση θαλάσσιας ρύπανσης.

Άρθρο 15

Διαδικασία τροποποίησης

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2099/2002 και με τη διαδικασία του άρθρου 13 της παρούσας οδηγίας, η COSS μπορεί να εξαιρεί τροποποιήσεις της Marpol 73/78 από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 16

Εφαρμογή

▼C1

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία έως την 1η Απριλίου 2007 και πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

▼B

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις ανωτέρω διατάξεις, αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την παραπομπή αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 17

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσής της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.*

Άρθρο 18

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

([1]) ΕΕ L 324 της 29.11.2002, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 415/2004 της Επιτροπής (ΕΕ L 68 της 6.3.2004, σ. 10).

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Σύνοψη, η οποία χρησιμοποιείται ως πλαίσιο αναφοράς, των κανόνων της Marpol 73/78 περί απορρίψεων πετρελαίου και επιβλαβών υγρών ουσιών, κατά το άρθρο 2 παράγραφος 2

Μέρος I: Πετρέλαιο (Marpol 73/78, παράρτημα I)

Για την εφαρμογή του παραρτήματος I της Marpol 73/78, ως «πετρέλαιο» νοείται το πετρέλαιο σε κάθε μορφή, συμπεριλαμβανομένου του αργού πετρελαίου, του καυσίμου πετρελαίου, της ιλύος, των αποβλήτων πετρελαίου και των προϊόντων διύλισης πετρελαίου (εκτός των πετροχημικών τα οποία υπάγονται στις διατάξεις του παραρτήματος II της σύμβασης Marpol 73/78) και ως «πετρελαιοειδές μείγμα» νοείται το μείγμα με περιεκτικότητα πετρελαίου σε οποιαδήποτε αναλογία.

Αποσπάσματα των συναφών διατάξεων του παραρτήματος I της Marpol 73/78:

Κανονισμός 9: Έλεγχος της απόρριψης πετρελαίου

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των κανονισμών 10 και 11 του παρόντος παραρτήματος και της παραγράφου 2 του παρόντος κανονισμού, απαγορεύεται οποιαδήποτε απόρριψη στη θάλασσα πετρελαίου ή μειγμάτων πετρελαίου από τα πλοία, στα οποία εφαρμόζεται το παρόν παράρτημα, εκτός εάν πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

   α) για πετρελαιοφόρο, εκτός από την περίπτωση που προβλέπεται από το στοιχείο β) της παρούσας παραγράφου, εφόσον:

      i) το δεξαμενόπλοιο δεν βρίσκεται εντός ειδικής περιοχής,

      ii) το δεξαμενόπλοιο απέχει περισσότερο από 50 ναυτικά μίλια από την πλησιέστερη ακτή,

      iii) το δεξαμενόπλοιο ταξιδεύει σε πορεία,

      iv) ο στιγμιαίος ρυθμός απόρριψης πετρελαίου δεν υπερβαίνει τα 30 λίτρα ανά ναυτικό μίλι,

      v) η ολική ποσότητα πετρελαίου που απορρίφθηκε στη θάλασσα δεν υπερβαίνει για τα υπάρχοντα δεξαμενόπλοια το 1/15 000 της συνολικής ποσότητας του συγκεκριμένου φορτίου, μέρος του οποίου αποτελούσε το κατάλοιπο, και για τα νέα δεξαμενόπλοια το 1/30 000 της συνολικής ποσότητας του συγκεκριμένου φορτίου, μέρος του οποίου αποτελούσε το κατάλοιπο και

      vi) το δεξαμενόπλοιο έχει εν λειτουργία σύστημα αυτόματης παρακολούθησης και ελέγχου των απορρίψεων πετρελαίου και δεξαμενή ακαθάρτων κατάλοίπων, όπως απαιτείται από τον κανονισμό 15 του παρόντος παραρτήματος.

   β) από πλοίο μη πετρελαιοφόρο, ολικής χωρητικότητας 400 κόρων και άνω, και από τους υδροσυλλέκτες του χώρου του μηχανοστασίου, εξαιρουμένων των υδροσυλλεκτών του αντλιοστασίου φορτίου για τα πετρελαιοφόρα, εκτός εάν υπάρχει ανάμειξη με υπολείμματα φορτίου πετρελαίου, εφόσον:

      i) το πλοίο δεν βρίσκεται εντός ειδικής περιοχής,

      ii) το πλοίο ταξιδεύει σε πορεία,

      iii) η περιεκτικότητα σε πετρέλαιο της εκροής χωρίς αραίωση δεν υπερβαίνει τα 15 μέρη ανά εκατομμύριο και

      iv) το πλοίο διαθέτει σε λειτουργία [εξοπλισμό παρακολούθησης, ελέγχου και φίλτρου] όπως απαιτείται από τον κανονισμό 16 του παρόντος παραρτήματος.

2. Όταν πρόκειται για πλοίο μη πετρελαιοφόρο, ολικής χωρητικότητας κάτω των 400 κόρων που ευρίσκεται έξω από την ειδική περιοχή, η αρμόδια αρχή [του κράτους της σημαίας] μεριμνά ώστε να είναι εξοπλισμένο, όσον είναι πρακτικώς δυνατό και εύλογο, με εγκαταστάσεις αποθήκευσης των υπολειμμάτων πετρελαίου στο πλοίο και εκφόρτωσής τους σε εγκαταστάσεις υποδοχής ή απόρριψής τους στην θάλασσα κατά τις επιταγές της παραγράφου 1 στοιχείο β), του παρόντος κανονισμού.

3. [....].

4. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζονται στις απορρίψεις καθαρού ή διαχωρισμένου έρματος, ή μη κατεργασμένων πετρελαιοειδών μειγμάτων τα οποία χωρίς αραίωση έχουν περιεκτικότητα σε πετρέλαιο μη υπερβαίνουσα τα 15 μέρη ανά εκατομμύριο, δεν προέρχονται από τους υδροσυλλέκτες του αντλιοστασίου φορτίου και δεν είναι αναμεμειγμένα με υπολείμματα φορτίου πετρελαίου.

▼B

5. Καμία απόρριψη στη θάλασσα δεν περιέχει χημικά ή άλλες ουσίες σε ποσότητες ή συγκεντρώσεις επιβλαβείς για το θαλάσσιο περιβάλλον, ή χημικά ή άλλες ουσίες που χρησιμοποιούνται για την καταστρατήγηση των όρων απόρριψης που καθορίζονται από τον παρόντα κανονισμό.

6. Τα κατάλοιπα πετρελαίου τα οποία δεν επιτρέπεται να απορριφθούν στη θάλασσα σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 2 και 4 του παρόντος κανονισμού παραμένουν στο πλοίο ή εκφορτώνονται σε εγκαταστάσεις υποδοχής.

7. [....].

Κανονισμός 10: Μέθοδοι για την πρόληψη ρύπανσης από πλοία που ταξιδεύουν σε ειδικές περιοχές

1. Για τους σκοπούς του παρόντος παραρτήματος, ειδικές περιοχές είναι η Μεσόγειος Θάλασσα, η Βαλτική Θάλασσα, ο Εύξεινος Πόντος, η Ερυθρά Θάλασσα, η περιοχή των «Κόλπων», ο Κόλπος του Aden, η περιοχή της Ανταρκτικής και τα ύδατα της βορειοδυτικής Ευρώπης, [όπως καθορίζονται και διευκρινίζονται περαιτέρω].

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του κανονισμού 11 του παρόντος παραρτήματος:

   α) Απαγορεύεται κάθε απόρριψη στην θάλασσα πετρελαίου ή πετρελαιοειδούς μείγματος από οποιοδήποτε πετρελαιοφόρο και οποιοδήποτε μη πετρελαιοφόρο πλοίο ολικής χωρητικότητας άνω των 400 κόρων, όταν βρίσκεται σε ειδική περιοχή. [...]·

   β) […] Απαγορεύεται κάθε απόρριψη στη θάλασσα πετρελαίου ή πετρελαιοειδούς μείγματος από πλοίο μη πετρελαιοφόρο, ολικής χωρητικότητας κάτω των 400 κόρων, όταν αυτό βρίσκεται εντός ειδικής περιοχής, εκτός εάν το περιεχόμενο πετρελαίου της εκροής χωρίς αραίωση δεν υπερβαίνει τα 15 μέρη ανά εκατομμύριο.

3. α) Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος κανονισμού δεν ισχύουν για τις απορρίψεις καθαρού ή διαχωρισμένου έρματος·

   β) οι διατάξεις της παραγράφου 2 στοιχείο α), του παρόντος κανονισμού δεν εφαρμόζονται στην απόρριψη κατεργασμένων υδάτων υδροσυλλεκτών από χώρους μηχανοστασίου, εφόσον πληρούνται όλες οι κατωτέρω προϋποθέσεις·

      i) τα ύδατα υδροσυλλεκτών δεν προέρχονται από υδροσυλλέκτες του αντλιοστασίου φορτίου·

      ii) τα ύδατα υδροσυλλεκτών δεν έχουν αναμειχθεί με κατάλοιπα φορτίου πετρελαίου·

      iii) το πλοίο ταξιδεύει σε πορεία·

      iv) το περιεχόμενο πετρελαίου της εκροής χωρίς αραίωση δεν υπερβαίνει τα 15 μέρη ανά εκατομμύριο·

      v) το πλοίο διαθέτει σε λειτουργία εξοπλισμό φίλτρου πετρελαίου σύμφωνου προς τον κανονισμό 16 παράγραφος 5 του παρόντος παραρτήματος και

      vi) το σύστημα φίλτρου πετρελαίου διαθέτει διάταξη που αυτομάτως διακόπτει την απόρριψη όταν το περιεχόμενο πετρελαίου της εκροής υπερβεί τα 15 μέρη ανά εκατομμύριο.

4. α) Καμία απόρριψη στη θάλασσα δεν περιέχει χημικά ή άλλες ουσίες σε ποσότητες ή συγκεντρώσεις επικίνδυνες για το θαλάσσιο περιβάλλον ή χημικά ή άλλες ενώσεις που χρησιμοποιούνται για την καταστρατήγηση των διατάξεων απόρριψης που καθορίζονται με τον παρόντα κανονισμό·

   β) τα κατάλοιπα πετρελαίου τα οποία δεν επιτρέπεται να απορριφθούν στη θάλασσα σύμφωνα με τις παραγράφους 2 ή 3 του παρόντος κανονισμού παραμένουν στο πλοίο ή εκφορτώνονται σε εγκαταστάσεις υποδοχής.

5. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν απαγορεύουν σε πλοίο, μέρος μόνο της διαδρομής του οποίου ευρίσκεται σε ειδική περιοχή, να προβαίνει σε απόρριψη εκτός της ειδικής περιοχής σύμφωνα με τον κανονισμό 9 του παρόντος παραρτήματος.

6. [...].

7. […].

(8) […].

Κανονισμός 11: Εξαιρέσεις

Οι κανονισμοί 9 και 10 του παρόντος παραρτήματος δεν εφαρμόζονται:

α) στην απόρριψη στη θάλασσα πετρελαίου ή πετρελαιοειδούς μείγματος αναγκαίου για την ασφάλεια του πλοίου ή για την διάσωση ανθρωπίνων ζωών στη θάλασσα· ή

β) στην απόρριψη στη θάλασσα πετρελαίου ή πετρελαιοειδούς μείγματος που προήλθε από βλάβη που προξενήθηκε σε πλοίο ή στον εξοπλισμό του:

▼B

i) εφόσον, μετά την επέλευση της βλάβης ή την ανακάλυψη της απόρριψης, ληφθούν όλες οι εύλογες προφυλάξεις, προκειμένου να προληφθεί ή να μειωθεί στο ελάχιστο η απόρριψη και

ii) εκτός αν ο πλοιοκτήτης ή ο πλοίαρχος ενήργησαν είτε με πρόθεση να προξενήσουν βλάβη είτε από απερισκεψία και εν επιγνώσει της πιθανότητας να προκληθεί βλάβη· ή

γ) στην απόρριψη στη θάλασσα ουσιών που περιέχουν πετρέλαιο, οι οποίες έχουν εγκριθεί από την αρμόδια αρχή [του κράτους της σημαίας], όταν οι ουσίες αυτές χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση ειδικών περιστατικών ρύπανσης με σκοπό την μείωση στο ελάχιστο των ζημιών από τη ρύπανση. Οποιαδήποτε τέτοια απόρριψη υπόκειται στην έγκριση της κυβέρνησης, στη δικαιοδοσία της οποίας προβλέπεται να πραγματοποιηθεί η απόρριψη.

Μέρος ΙΙ: Επιβλαβείς υγρές ουσίες (Marpol 73/78, παράρτημα ΙΙ)

Αποσπάσματα από τις σχετικές διατάξεις του παραρτήματος ΙΙ της Marpol 73/78:

Κανονισμός 3: Κατηγορίες και κατάλογος επιβλαβών υγρών ουσιών

(1) Για την εφαρμογή των κανονισμών του παρόντος παραρτήματος, οι επιβλαβείς υγρές ουσίες κατατάσσονται σε τέσσερις κατηγορίες ως εξής:

α) κατηγορία Α: Επιβλαβείς υγρές ουσίες οι οποίες, εάν απορριφθούν στη θάλασσα από λειτουργίες καθαρισμού δεξαμενών ή αφερματισμού, θα δημιουργήσουν σοβαρό κίνδυνο είτε για τους θαλάσσιους πόρους είτε για την ανθρώπινη υγεία, ή θα προκαλέσουν σοβαρή βλάβη στις ψυχαγωγικές ή άλλες θεμιτές χρήσεις της θάλασσας και ως εκ τούτου δικαιολογούν την εφαρμογή αυστηρών μέτρων κατά της ρύπανσης·

β) κατηγορία Β: Επιβλαβείς υγρές ουσίες οι οποίες, εάν απορριφθούν στη θάλασσα από λειτουργίες καθαρισμού δεξαμενών ή αφερματισμού, θα δημιουργήσουν κίνδυνο είτε για τους θαλάσσιους πόρους είτε για την ανθρώπινη υγεία, ή θα προκαλέσουν βλάβη σε ψυχαγωγικές ή άλλες θεμιτές χρήσεις της θάλασσας και, ως εκ τούτου, δικαιολογούν την εφαρμογή ειδικών μέτρων κατά της ρύπανσης·

γ) κατηγορία Γ: Επιβλαβείς υγρές ουσίες οι οποίες, εάν απορριφθούν στη θάλασσα από λειτουργίες καθαρισμού δεξαμενών ή αφερματισμού, θα δημιουργήσουν χαμηλό κίνδυνο είτε για τους θαλάσσιους πόρους είτε για την ανθρώπινη υγεία, ή θα προκαλέσουν μικρή βλάβη σε ψυχαγωγικές ή άλλες θεμιτές χρήσεις της θάλασσας και, ως εκ τούτου, επιβάλλουν την εφαρμογή ειδικών όρων όσον αφορά τις λειτουργίες αυτές·

δ) κατηγορία Δ: Επιβλαβείς υγρές ουσίες οι οποίες, εάν απορριφθούν στη θάλασσα από λειτουργίες καθαρισμού δεξαμενών ή αφερματισμού, θα δημιουργήσουν εμφανή κίνδυνο είτε για τους θαλάσσιους πόρους είτε για την ανθρώπινη υγεία, ή θα προκαλέσουν ελάχιστη βλάβη σε ψυχαγωγικές ή άλλες θεμιτές χρήσεις της θάλασσας και, ως εκ τούτου, επιβάλλουν σχετική προσοχή κατά την εκτέλεση των εργασιών αυτών.

2. [....].

3. [....].

4. [....].

[Περαιτέρω κατευθυντήριες γραμμές για την κατάταξη των ουσιών, συμπεριλαμβανομένου ενός καταλόγου ενώσεων ταξινομημένων σε κατηγορίες, υπάρχουν στον κανονισμό 3 παράγραφοι 2 έως 4 και τον κανονισμό 4 και στα προσαρτήματα του παραρτήματος ΙΙ της Marpol 73/78]

Κανονισμός 5: Απόρριψη επιβλαβών υγρών ουσιών

Ουσίες των κατηγοριών Α, Β και Γ εκτός των ειδικών περιοχών και ουσίες της κατηγορίας Δ σε όλες τις περιοχές.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων του […] κανονισμού 6 του παρόντος παραρτήματος,

1. Απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα ουσιών της κατηγορίας Α, όπως ορίζονται με τον κανονισμού 3 παράγραφος 1 στοιχείο α), του παρόντος παραρτήματος ή εκείνων που έχουν προσωρινά εκτιμηθεί ως τέτοιες, ή υδάτινου έρματος, αποπλυμάτων δεξαμενών ή άλλων καταλοίπων ή μειγμάτων που περιέχουν τέτοιες ουσίες. Εάν οι δεξαμενές που περιέχουν τέτοιες ουσίες ή μείγματα πρόκειται να καθαρισθούν, τα κατάλοιπα εκφορτώνονται σε εγκατάσταση υποδοχής μέχρις ότου η συγκέντρωση της ουσίας στα αποπλύματα που εκρέουν σε μια τέτοια εγκατάσταση καταστεί ίση ή χαμηλότερη του 0,1 % κατά βάρος και μέχρις ότου αδειάσει η δεξαμενή, με εξαίρεση τον κίτρινο ή λευκό φώσφορο, για τον οποίο η συγκέντρωση του καταλοίπου πρέπει να είναι 0,01 % κατά βάρος. Κάθε ποσότητα ύδατος που θα προστεθεί κατόπιν στη δεξαμενή μπορεί να απορριφθεί στη θάλασσα εφόσον πληρούνται οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

▼B

α) το πλοίο ταξιδεύει σε πορεία με ταχύτητα τουλάχιστον 7 κόμβων στην περίπτωση των αυτοκινούμενων πλοίων ή τουλάχιστον 4 κόμβων στην περίπτωση των μη αυτοκινούμενων πλοίων·

β) η απόρριψη γίνεται κάτω από την ίσαλο γραμμή, λαμβανόμενης υπόψη της θέσεως των εισόδων εισαγωγών θάλασσας και

γ) η απόρριψη γίνεται σε απόσταση τουλάχιστον 12 ναυτικών μιλίων από την πλησιέστερη ακτή και σε περιοχή με βάθος όχι μικρότερο των 25 μέτρων.

2. Απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα ουσιών της κατηγορίας Β, όπως ορίζονται από τον κανονισμό 3 παράγραφος 1 στοιχείο β), του παρόντος παραρτήματος, ή εκείνων που έχουν προσωρινά εκτιμηθεί ως τέτοιες, ή του υδάτινου έρματος ή των αποπλυμάτων της δεξαμενής ή άλλων καταλοίπων ή μειγμάτων που περιέχουν τέτοιες ουσίες, εκτός εάν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το πλοίο ταξιδεύει σε πορεία με ταχύτητα τουλάχιστον 7 κόμβων στην περίπτωση των αυτοκινούμενων πλοίων ή τουλάχιστον 4 κόμβων στην περίπτωση των μη αυτοκινούμενων πλοίων·

β) οι διαδικασίες και διατάξεις απόρριψης έχουν εγκριθεί από την αρμόδια αρχή [του κράτους της σημαίας]. Οι εν λόγω διαδικασίες και ρυθμίσεις πρέπει να βασίζονται σε πρότυπα του [ΔΝΟ] και να εξασφαλίζουν ότι η συγκέντρωση και ο ρυθμός απόρριψης του αποβλήτου είναι τέτοιοι ώστε η συγκέντρωση της ουσίας στα απόνερα της έλικας του πλοίου να μην υπερβαίνει το 1 μέρος ανά εκατομμύριο·

γ) η μέγιστη ποσότητα του φορτίου που απερρίφθη από κάθε δεξαμενή και από τις σχετικές σωληνώσεις δεν υπερβαίνει τη μέγιστη ποσότητα που έχει εγκριθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες του στοιχείου (β) της παρούσας παραγράφου, και η οποία σε καμία περίπτωση δεν υπερβαίνει το 1 m^3 ή 1/3 000 της χωρητικότητας της δεξαμενής σε m^3·

δ) η απόρριψη γίνεται κάτω από την ίσαλο γραμμή, λαμβανομένης υπόψη της θέσεως των εισόδων εισαγωγών θάλασσας και

ε) η απόρριψη γίνεται σε απόσταση τουλάχιστον 12 ναυτικών μιλίων από την πλησιέστερη ακτή και σε περιοχή με βάθος όχι μικρότερο των 25 μέτρων.

3. Απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα ουσιών της κατηγορίας Γ, όπως ορίζονται με τον κανονισμό 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ), του παρόντος παραρτήματος ή εκείνων που έχουν προσωρινά εκτιμηθεί ως τέτοιες ή του υδάτινου έρματος ή των αποπλυμάτων της δεξαμενής ή άλλων καταλοίπων ή μειγμάτων που περιέχουν τέτοιες ουσίες, εκτός εάν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το πλοίο ταξιδεύει σε πορεία με ταχύτητα τουλάχιστον 7 κόμβων στην περίπτωση των αυτοκινούμενων πλοίων ή τουλάχιστον 4 κόμβων στην περίπτωση των μη αυτοκινούμενων πλοίων·

β) οι διαδικασίες και διατάξεις απόρριψης έχουν εγκριθεί από την αρμόδια αρχή [του κράτους της σημαίας]. Οι εν λόγω διαδικασίες και διατάξεις πρέπει να βασίζονται σε πρότυπα του [ΔΝΟ] και να εξασφαλίζουν ότι η συγκέντρωση και ο ρυθμός απόρριψης του αποβλήτου είναι τέτοιοι ώστε η συγκέντρωση της ουσίας στα απόνερα της έλικος του πλοίου να μην υπερβαίνει τα 10 μέρη ανά εκατομμύριο·

γ) η μέγιστη ποσότητα του φορτίου που απορρίφθηκε από κάθε δεξαμενή και από τις σχετικές σωληνώσεις δεν υπερβαίνει τη μέγιστη ποσότητα που έχει εγκριθεί σύμφωνα με τις διαδικασίες του στοιχείου β) της παρούσας παραγράφου, και η οποία σε καμία περίπτωση δεν υπερβαίνει τα 3 m^3 ή 1/1 000 της χωρητικότητας της δεξαμενής σε m^3·

δ) η απόρριψη γίνεται κάτω από την ίσαλο γραμμή, λαμβανομένης υπόψη της θέσεως των εισόδων εισαγωγών θάλασσας και

ε) η απόρριψη γίνεται σε απόσταση τουλάχιστον 12 ναυτικών μιλίων από την πλησιέστερη ακτή και σε περιοχή με βάθος όχι μικρότερο των 25 μέτρων.

4. Απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα ουσιών της κατηγορίας Δ, όπως ορίζονται με τον κανονισμό 3 παράγραφος 1 στοιχείο δ), του παρόντος παραρτήματος ή εκείνων που έχουν προσωρινά εκτιμηθεί ως τέτοιες ή του υδάτινου έρματος ή των αποπλυμάτων της δεξαμενής ή άλλων καταλοίπων ή μειγμάτων που περιέχουν τέτοιες ουσίες, εκτός εάν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το πλοίο ταξιδεύει σε πορεία με ταχύτητα τουλάχιστον 7 κόμβων στην περίπτωση των αυτοκινούμενων πλοίων ή τουλάχιστον 4 κόμβων στην περίπτωση των μη αυτοκινούμενων πλοίων·

β) τα μείγματα αυτά έχουν συγκέντρωση όχι μεγαλύτερη από ένα μέρος της ουσίας σε δέκα μέρη ύδατος και

γ) η απόρριψη γίνεται σε απόσταση τουλάχιστον 12 ναυτικών μιλίων από την πλησιέστερη ακτή.

▼B

5. Είναι δυνατόν να χρησιμοποιούνται διαδικασίες εξαερισμού, εγκεκριμένες από την αρμόδια αρχή του κράτους της σημαίας για την απομάκρυνση των καταλοίπων φορτίου από δεξαμενή. Οι διαδικασίες αυτές πρέπει να βασίζονται σε πρότυπα του [ΔΝΟ]. Κάθε ποσότητα ύδατος που στη συνέχεια εισάγεται στη δεξαμενή θεωρείται καθαρή και δεν υπάγεται στις διατάξεις των παραγράφων 1, 2, 3 ή 4 του παρόντος κανονισμού.

6. Απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα ουσιών οι οποίες δεν έχουν υπαχθεί σε κάποια κατηγορία, δεν έχουν προσωρινά ταξινομηθεί ή εκτιμηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του κανονισμού 4 του παρόντος παραρτήματος, ή του υδάτινου έρματος, των αποπλυμάτων δεξαμενών ή άλλων καταλοίπων ή μειγμάτων που περιέχουν τέτοιες ουσίες.

Ουσίες των κατηγοριών Α, Β και Γ εντός των ειδικών περιοχών, όπως ορίζονται από τον κανονισμό 1 του παραρτήματος ΙΙ της Marpol 73/78, συμπεριλαμβανομένης της Βαλτικής Θάλασσας.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων […] του κανονισμού 6 του παρόντος παραρτήματος,

7. Απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα ουσιών της κατηγορίας Α, όπως ορίζονται με τον κανονισμό 3 παράγραφος 1 στοιχείο α), του παρόντος παραρτήματος, ή εκείνων που έχουν προσωρινά εκτιμηθεί ως τέτοιες, ή υδάτινου έρματος, αποπλυμάτων δεξαμενών ή άλλων καταλοίπων ή μειγμάτων που περιέχουν τέτοιου είδους ουσίες. Εάν οι δεξαμενές που περιέχουν τέτοιες ουσίες ή μείγματα πρόκειται να καθαρισθούν, τα προκύπτοντα κατάλοιπα εκφορτώνονται σε εγκατάσταση υποδοχής την οποία παρέχουν, σύμφωνα με τον κανονισμό 7 του παρόντος παραρτήματος, τα κράτη που γειτνιάζουν με την ειδική περιοχή, μέχρις ότου η συγκέντρωση της ουσίας στα απόβλητα που εκχέονται στην εν λόγω εγκατάσταση καταστεί ίση ή μικρότερη του 0,05 % κατά βάρος και μέχρις ότου αδειάσει η δεξαμενή, με εξαίρεση τον κίτρινο ή λευκό φώσφορο, για τον οποίο η συγκέντρωση του καταλοίπου πρέπει να είναι 0,005 % κατά βάρος. Κάθε ποσότητα ύδατος που στη συνέχεια θα προστεθεί στη δεξαμενή μπορεί να απορρίπτεται στη θάλασσα εφόσον πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

   α) το πλοίο ταξιδεύει σε πορεία με ταχύτητα τουλάχιστον 7 κόμβων στην περίπτωση των αυτοκινούμενων πλοίων ή τουλάχιστον 4 κόμβων στην περίπτωση των μη αυτοκινούμενων πλοίων·

   β) η απόρριψη γίνεται κάτω από την ίσαλο γραμμή, λαμβανομένης υπόψη της θέσεως των εισόδων εισαγωγών της θαλάσσης και

   γ) η απόρριψη γίνεται σε απόσταση τουλάχιστον 12 ναυτικών μιλίων από την πλησιέστερη ακτή και σε περιοχή με βάθος όχι μικρότερο των 25 μέτρων.

8. Απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα ουσιών της κατηγορίας Β, όπως ορίζονται με τον κανονισμό 3 παράγραφος 1 στοιχείο β), του παρόντος παραρτήματος ή εκείνων που έχουν προσωρινά εκτιμηθεί ως τέτοιες, ή του υδάτινου έρματος ή των αποπλυμάτων της δεξαμενής, ή άλλων καταλοίπων ή μειγμάτων που περιέχουν τέτοιες ουσίες, εκτός εάν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

   α) η δεξαμενή έχει προπλυθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που έχει εγκρίνει η αρμόδια αρχή του [κράτους της σημαίας] και με βάση τα πρότυπα του [ΔΝΟ], τα δε κατάλοιπα καθαρισμού της δεξαμενής που προέκυψαν έχουν εκφορτωθεί σε εγκατάσταση υποδοχής·

   β) το πλοίο ταξιδεύει σε πορεία με ταχύτητα τουλάχιστον 7 κόμβων στην περίπτωση των αυτοκινούμενων πλοίων ή τουλάχιστον 4 κόμβων στην περίπτωση των μη αυτοκινούμενων πλοίων·

   γ) οι διαδικασίες και διατάξεις απόρριψης και πλύσης έχουν εγκριθεί από την αρμόδια αρχή [του κράτους της σημασίας]. Οι εν λόγω διαδικασίες και διατάξεις βασίζονται σε πρότυπα του [ΔΝΟ] και εξασφαλίζουν ότι η συγκέντρωση της ουσίας και ο ρυθμός απόρριψης των αποβλήτων είναι τέτοιοι ώστε η συγκέντρωση της ουσίας στα απόνερα της έλικος του πλοίου να μην υπερβαίνει το 1 μέρος ανά εκατομμύριο·

   δ) η απόρριψη γίνεται κάτω από την ίσαλο γραμμή, λαμβανομένης υπόψη της θέσεως των εισόδων εισαγωγών θάλασσας και

   ε) η απόρριψη γίνεται σε απόσταση τουλάχιστον 12 ναυτικών μιλίων από την πλησιέστερη ακτή και σε περιοχή με βάθος όχι μικρότερο των 25 μέτρων.

9. Απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα ουσιών της κατηγορίας Γ, όπως ορίζονται με τον κανονισμό 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ), του παρόντος παραρτήματος ή εκείνων που έχουν προσωρινά εκτιμηθεί ως τέτοιες ή του υδάτινου έρματος ή των αποπλυμάτων της δεξαμενής ή άλλων καταλοίπων ή μειγμάτων που περιέχουν τέτοιες ουσίες, εκτός εάν πληρούνται όλες οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

▼B

α) το πλοίο ταξιδεύει σε πορεία με ταχύτητα τουλάχιστον 7 κόμβων στην περίπτωση των αυτοκινούμενων πλοίων ή τουλάχιστον 4 κόμβων στην περίπτωση των μη αυτοκινούμενων πλοίων·

β) οι διαδικασίες και διατάξεις απόρριψης έχουν εγκριθεί από την αρμόδια αρχή [του κράτους της σημαίας]. Οι εν λόγω διαδικασίες και ρυθμίσεις πρέπει να βασίζονται σε πρότυπα του [ΔΝΟ] και να εξασφαλίζουν ότι η συγκέντρωση και ο ρυθμός απόρριψης του αποβλήτου είναι τέτοιοι ώστε η συγκέντρωση της ουσίας στα απόνερα της έλικας του πλοίου να μην υπερβαίνει το 1 μέρος ανά εκατομμύριο·

γ) η μέγιστη ποσότητα φορτίου που απορρίφθηκε από κάθε δεξαμενή και από τις σχετικές σωληνώσεις δεν υπερβαίνει τη μέγιστη ποσότητα που έχει εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του στοιχείου β) της παρούσης παραγράφου, και η οποία ποσότητα σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να υπερβαίνει το 1 m^3 ή το 1/3 000 της χωρητικότητας της δεξαμενής σε m^3·

δ) η απόρριψη γίνεται κάτω από την ίσαλο γραμμή, λαμβανομένης υπόψη της θέσεως των εισόδων εισαγωγών θάλασσας και

ε) η απόρριψη γίνεται σε απόσταση τουλάχιστον 12 ναυτικών μιλίων από την πλησιέστερη ακτή και σε περιοχή με βάθος όχι μικρότερο των 25 μέτρων.

10. Επιτρέπεται η χρησιμοποίηση διαδικασιών εξαερισμού οι οποίες έχουν εγκριθεί από την αρμόδια αρχή [του κράτους της σημαίας] για την απομάκρυνση των καταλοίπων φορτίου από τις δεξαμενές. Οι διαδικασίες αυτές πρέπει να βασίζονται σε πρότυπα του [ΔΝΟ]. Κάθε ποσότητα ύδατος που στη συνέχεια θα προστεθεί στη δεξαμενή θεωρείται καθαρή και δεν υπόκειται στις διατάξεις των παραγράφων 7, 8 ή 9 του παρόντος κανονισμού.

(11) Απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα ουσιών οι οποίες δεν έχουν υπαχθεί σε κάποια κατηγορία, δεν έχουν προσωρινά εκτιμηθεί ή καθοριστεί κατά τον κανονισμό 4 παράγραφος 1 του παρόντος παραρτήματος, ή υδάτινου έρματος, αποπλυμάτων των δεξαμενών ή άλλων καταλοίπων ή μειγμάτων που περιέχουν τέτοιες ουσίες.

(12) Καμία από τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν απαγορεύει τη διατήρηση επί του πλοίου καταλοίπων φορτίου της κατηγορίας Β ή Γ και την απόρριψη τέτοιου είδους καταλοίπων στη θάλασσα εκτός ειδικής περιοχής, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 ή 3 του παρόντος κανονισμού, αντιστοίχως.

Κανονισμός 6: Εξαιρέσεις

Ο κανονισμός 5 του παρόντος παραρτήματος δεν εφαρμόζεται:

α) στην απόρριψη στη θάλασσα επιβλαβών υγρών ουσιών ή μειγμάτων που περιέχουν ουσίες αναγκαίες για την ασφάλεια του πλοίου ή την διάσωση ζωών στη θάλασσα· ή

β) στην απόρριψη στη θάλασσα πετρελαίου ή πετρελαιοειδούς μείγματος που προήλθε από βλάβη που προκλήθηκε σε πλοίο ή στον εξοπλισμό του:

i) αρκεί, αφού συνέβη η βλάβη ή αφού ανακαλύφθηκε η απόρριψη, να ελήφθησαν όλες οι εύλογες προφυλάξεις ώστε η απόρριψη να προληφθεί ή να μειωθεί στο ελάχιστο, και

ii) εκτός αν ο πλοιοκτήτης ή ο πλοίαρχος ενήργησαν είτε με πρόθεση να προξενήσουν βλάβη, είτε από αμέλεια και εν επιγνώσει της πιθανότητας να προκληθεί βλάβη, ή

γ) στην απόρριψη στη θάλασσα ουσιών που περιέχουν πετρέλαιο, οι οποίες έχουν εγκριθεί από την αρμόδια αρχή [του κράτους της σημαίας], όταν οι ουσίες αυτές χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση ειδικών περιστατικών ρύπανσης με σκοπό την μείωση στο ελάχιστο της ζημίας από τη ρύπανση. Οιαδήποτε τέτοια απόρριψη υπόκειται στην έγκριση της κυβέρνησης, στη δικαιοδοσία της οποίας προβλέπεται να πραγματοποιηθεί η απόρριψη.